

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Milana Karabína, v trestnej veci proti obvinenému **P. L. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1 T 1/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. marca 2009 v Bratislave, dovolanie, ktoré podal obvinený P. L., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. novembra 2007, sp. zn. 1 To 12/2007, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného P. L. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 17. januára 2007, sp. zn. 1 T 1/2005, bol obvinený P. L. uznaný za vinného v bodoch 1), 2), 3) z pokračovacieho trestného činu vraždy podľa § 219 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. j) Trestného zákona v znení zák. č. 253/2001 Z. z. (ďalej len Trestného zákona) a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorých sa dopustil tak, že

v bode 1) obvinení P. L., J. B. a Ľ. A.,

dňa X. v čase od X. hod. do X. hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode zmocniť sa, pod hrozbou použitia strelnej zbrane, predmetov zo žltého kovu, spoločne prišli do N. M. N. V., na osobnom motorovom vozidle značky F. C., EČ: S., kde po príchode obžalovaný P. L. vybral spod sedačky vozidla krátku strelnú zbraň nezistenej značky, ráže 5,6 mm, ktorú mal v igelitovej taške, a ktorú si v nezistenom čase zadovážil bez povolenia, a spolu odišlo do predajne Z. – P., na N. S. č. X. v N. M. N. V., pričom obžalovaný Ľ. A. zostal vonku dávať pozor, obžalovaní J. B. a P. L. vošli do predajne, kde obžalovaný P. L. bez vedomia a dohody s obžalovanými Ľ. A. a J. B., štyrikrát vystrelil na predavača J. K. a spôsobil mu tak strelné

poranenia hlavy s rozsiahlym devastačným poškodením pravej časti mozgu, mozgového thalamu a mozočka, jedno strelné poranenie bedrovosedacej časti, na následky ktorých poškodený J. K. zomrel počas prevozu do nemocnice. A následne z predajne odcudzili rôzne premety zo žltého kovu v hodnote najmenej 164 040 Sk, čím po likvidovaní poistnej udalosti spôsobili majiteľke predajne Z.– P., A. P. škodu najmenej v sume 44 891 Sk a poisťovni A., a. s., Bratislava v sume najmenej 119 149 Sk,

v bode 2) obvinení P. L. a J. B.,

dňa X. v čase od X. hod. do X. hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode zmocniť sa pod hrozbou použitia strelnej zbrane, predmetov nachádzajúcich sa v predajni Š. na N. H. číslo X. v Š., vošli do predajne, kde obžalovaný J. B. požiadal predavačku O. L., aby mu otvorila výstavné vitríny, v ktorých sa nachádzali predmety zo žltého kovu a náramkové hodinky rôznych značiek, následne vošiel do predajne obžalovaný P. L., ktorý bez vedomia a dohody s obžalovaným J. B., bez vyzvania zozadu strelil z malokalibrovej zbrane značky M., kal. 22 Long. Rifle, výrobné číslo C., ktorú si zadovážil v nezistenom čase a bez povolenia, do zátylku hlavy predavačku, poškodenú O. L., čím jej spôsobil strelné kanálovité rozdrvenie a pomliaždenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním pri strelnej zlomenine záhľavovej kosti po zástrele hlavy, vedúce k jej okamžitej smrti na mieste a následne prikázal obžalovanému J. B., aby zobral predmety zo žltého kovu spolu s hodinkami, čo aj tento učinil, a takto odcudzili predmety v hodnote najmenej 1 391 199 Sk, čím po likvidovaní poistnej udalosti spôsobili majiteľovi predajne Š. Š., B. U. škodu v sume najmenej 753 216 Sk a poisťovni A., a.s., R. R. N. škodu v sume najmenej 637 983 Sk,

v bode 3) obvinený P. L.,

v presne nezistenom čase v období v mesiacoch M. X. až J. X. vylákal do lesného porastu katastra obce Ž., časti s názvom G., spájajúcej katastrálne územie obce Ž. s obcou J., pod zámienkou návštevy rybníka. Poškodenú K. H., kde ju zozadu udrel nezisteným predmetom do hlavy, následkom čoho poškodená spadla na zem, kde jej strelil do čela hlavy z nezistenej malokalibrovej zbrane a spôsobil jej tak pomliaždenie mozgu, úrazové poškodenie klenby a spodiny lebečnej, tvrdého obalu mozgu a krvácanie do mozgu, čo viedlo k jej okamžitej smrti, po ktorej ešte strelil poškodenej do pravého vonkajšieho ucha. Následne poškodenú povyzliekal donaha a zakopal do vykopanej jamy o hĺbke 50 cm a oblečenie neskôr spálil.

Za tieto trestné činy uložil krajský súd obvinenému P. L. podľa § 219 ods. 2, s použitím § 29 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c) a § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, súhrnný trest odňatia slobody na doživotie. Na výkon tohto trestu ho podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. zaradil do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. októbra 2005, sp. zn. 1 T 2/2005, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil mu tiež trest prepadnutia veci a to pištole zn. M. kal. 22 Long rifle, výrobné číslo C. so zásobníkom na 10 ks nábojov a tlmičom hluku výstrelu, s tým, že podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 51 ods. 1, § 52 ods. 1 Tr. zák. krajský súd uložil obžalovanému P. L. aj trest prepadnutia majetku, ktorého vlastníkom sa podľa § 52 ods. 3 Tr. zák. stáva štát.

Krajský súd obžalovaným P. L. a J. B. uložil podľa § 73 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ochranné opatrenie a to zhabanie vecí – nábojov zaistených pri domovej prehliadke (ich počet a kaliber je v tomto výroku uvedený).

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. krajský súd zaviazal obvineného P. L. samostatne, resp. s ďalšími obvinenými nadradiť solidárne škodu jednotlivým poškodeným stranám v rozsahu, aký vyplýva z tohto výroku rozsudku.

Tento rozsudok podľa § 139 ods. 1 písm. b), alinea cc) Tr. por. účinného do 1. januára 2006, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 7. novembra 2007, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 To 12/2007, podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému a jeho obhajcovi doručený 10. januára 2008, resp. 9. januára 2008.

Krajský súd v Trenčíne predložil dňa 19. decembra 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený P. L. prostredníctvom obhajcu na Krajskom súde v Trenčíne dňa 11. novembra 2008, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

zo 7. novembra 2007, sp. zn. 1 To 12/2007. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por., ktoré spočívajú v tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, resp. v tom, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutiami súdov oboch stupňov bol porušený zákon v jeho neprospech. V tejto súvislosti argumentoval nasledovne:

Od počiatku popieram spáchanie skutkov s tým, že podľa môjho názoru neexistuje nijaký právne relevantný dôkaz, ktorý by ma usvedčoval zo spáchania skutkov, pre ktoré som bol odsúdený. Súd prvého stupňa moje zavinenie oprel o výpovede neverohodných svedkov, mám na mysli J. B. a takisto L. A., ktorí podľa môjho názoru v úmysle polepšiť si svoje procesnoprávne postavenie ako obvinených ma začali v prípravnom konaní usvedčovať zo spáchania jednotlivých skutkov. Okrem týchto výpovedí, ktorých vierohodnosť ja dôrazne odmietam si súd prvého stupňa osvojil za právne relevantný dôkaz, ktorým je opoznávanie mňa ako podozrivého a neskôr ako obvineného. Vytýkam, či už orgánom činným v prípravnom konaní a následne aj súdu spôsob vykonávania opoznávaní. Zastávam názor, že opakované opoznávanie resp. výsledky opakovaných opoznávaní sú nedôveryhodné a dôrazne tvrdím, že takýto dôkaz nie je nad všetky pochybnosti a samozrejme následne takýto dôkaz nie je získaný zákonným spôsobom. Súdu vytýkam spôsob opoznávaní mojej osoby na hlavnom pojednávaní v tom smere, že v čase súdneho konania som bol publikovaný teda resp. moja podobizeň v rôznych časopisoch, novinách a pod.

Vytýkam súdu tiež skutočnosti, že mi bolo upreté právo na obhajobu v predmetnej trestnej veci, a to v smere oboznámenia sa s jednotlivými dôkazmi v spisovom materiáli, ktoré skutočnosti mi boli upreté a odmietnuté.

V ostatných veciach poukazujem na moje podrobné vyjadrovania sa, a to či už v konaní prípravnom a takisto v konaní súdnom, v ktorom smere sa obraciam na dovolací súd so zdvorilou žiadosťou o citlivé a objektívne posúdenie mojich jednotlivých návrhov.

Z týchto dôvodov v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por. vyslovil, že bol porušený zákon v neprospech odsúdeného v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 T 1/05 a aby podľa § 388 ods. 2 Tr. por. dovolací

súd prikázal vec na nové prerokovanie a rozhodnutie v inom zložení senátu Krajskému súdu v Nitre.

V zmysle § 376 Tr. por. sa dňa 3. decembra 2008 vyjadril k obsahu uvedeného dovolania Krajský prokurátor v Trenčíne. Argumentoval nasledovne :

Súd prvého stupňa oprel svoj názor nielen o výpovede J. B. a L. A., ale i o výpovede iných svedkov a celý rad nepriamych dôkazov, ktoré tvoria ucelený, ničím neprerušovaný sled. Tieto dôkazy logicky do seba zapadajú. Obaja spoluobvinení – B. a A. už v začiatku prípravného konania a potom i na hlavných pojednávaniach vypovedali vždy rovnako. Ich výpovede sa nezhodovali iba v malých detailoch, ktoré nemali vplyv na K. rozhodnutie súdu, resp. prípad ako taký. Výpovede oboch dopĺňali iné dôkazy. Trestné konanie trvalo niekoľko rokov, pričom obvinení B. a A. vypovedali v podstate k prípadu vždy rovnako i s odstupom času.

Z týchto dôvodov nemožno súhlasiť ani s názorom obvineného L., že rekognície, ktoré v konaní prebehli boli nezákonné. Konštatoval to i Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní.

Tvrdenie odsúdeného, že mu bolo odopreté právo na obhajobu v tom smere, že sa nemohol oboznámiť s jednotlivými dôkazmi, je nepravdivé, je zavádzajúce.

Obvinený L., ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní sa mal možnosť vyjadriť ku všetkým dôkazom, ktoré boli produkované v jeho trestnej veci. Toto právo i plne využíval. Podával rôzne podnety, sťažnosti, návrhy a o všetkých bolo rozhodované, resp. konané. Počas celého konania obvinený žiadal prekopírovať celé zápisnice z jednotlivých úkonov, čo mu bolo umožnené a v súčasnosti disponuje takmer identickou kópiou spisu. V priebehu celého konania mal svojho obhajcu, s ktorým sa radil a ktorý využíval plne svoje oprávnenie.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného ako nepreukázané odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať

(§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t.j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. l) Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou – treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa základných zásad trestného konania, najmä zásady ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Zákonná formulácia tohto dovolacieho dôvodu vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ako už bolo uvedené, nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Dovolaateľ síce v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol dôvod dovolania aj podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. tvrdiac, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ale toto tvrdenie nezodpovedá skutočnosti.

Ako bolo uvedené vyššie, podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, spočívajúce v tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom bez akejkoľvek vecnej argumentácie.

V skutočnosti dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil. Treba len pripomenúť, že tieto dôvody dovolania nie je ani možné použiť, ak takú skutočnosť obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom (§ 371 ods. 3 Tr. por.).

Skutočným obsahom dovolania obvineného, tak ako je to rozvedené vyššie, sú jeho námietky vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súdov oboch stupňov a k hodnoteniu vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, čo všetko malo mať za následok pochybnosti o jeho vine vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu vraždy.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania pripomína, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať (aj vtedy), ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nemôže preskúmavať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní. Preto Trestný poriadok dovolateľovi neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietat nesprávnosť zisteného trestného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania.

Vo vzťahu k právnomu posúdeniu konania obvineného treba poukázať na správne odôvodnenie uvedené v uznesení odvolacieho súdu, pokiaľ ide o chybu prvostupňového súdu, ktorý posudzoval všetky tri skutky trestného činu vraždy ako jeden pokračovací trestný čin, hoci skutok pod bodom 3) nemá žiadnu subjektívnu ani objektívnu súvislosť s vraždami v bodoch 1)

a 2), a preto mal byť právne hodnotený ako samostatný trestný čin vraždy. Pre absenciu odvolania prokurátora nebolo možné túto chybu napraviť, lebo by išlo o rozhodnutie v neprospech obvineného. Pritom však aj ďalšia súvisiaca právna kvalifikácia skutkov zodpovedá zákonu.

Ďalej z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený uplatňuje ako osobitný (tretí) dovolací dôvod okolnosť, že mu bolo upreté právo na obhajobu pokiaľ ide o oboznámenie sa s jednotlivými dôkazmi v spisovom materiáli, hoci tento dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. výslovne nepomenováva. O tento dôvod by išlo napr. v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod., čo sa v posudzovanom prípade nezistilo. Naopak, obvinený využíval v celom rozsahu možnosť aktívnej osobnej obhajoby i obhajoby prostredníctvom obhajcu. Navyše fakticky a preukázateľne disponuje s kópiou celého trestného spisu, preto prirodzene jednotlivé dôkazy a dôkazné prostriedky poznal už v priebehu celého trestného stíhania. Preto ani tento dovolací dôvod nebol naplnený.

Na margo podaného dovolania treba dodať, že dovolací súd reagoval iba na argumentáciu uvedenú v dovolaní, ktoré v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. podal obvinený prostredníctvom obhajcu. Obvinený vlastnoručne napísal a odôvodnil tak „žiadost“ pre obhajcu, aby dovolanie podal, ako aj samostatné „dovolanie“, resp. „úpravu dovolania“ a rôzne sťažnosti v rámci dovolacieho konania. V tejto súvislosti treba dodať, že zákonné dôvody dovolania podaného prostredníctvom obhajcu nemožno meniť ani rozširovať na základe podobne označených písomností, aké produkoval obvinený. Takéto vyjadrenia, prípadne návrhy môžu slúžiť obhajcovi iba ako pracovný podklad na vypracovanie a podanie samotného dovolania. Preto na tieto písomnosti dovolací súd nemohol prihliadať. Treba však dodať, že všetky argumenty, ktoré v nich obvinený uvádzal, obhajca v koncentrovanej podobe v odôvodnení dovolania uviedol.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i), resp. ani podľa písm. c) Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie obvineným P. L. odmietol na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c) Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. marca 2009

JUDr. Harald Stiffel, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová